

סב:

עין משפט
ור מצוה

הכונס פרק ששי בבא קמא

מסורת הש"ס

ל: ויבן בן אבותיו: (ב) שנת בן אבותיו: (ג) לומר כל שנת בן אבותיו: (ד) שנת בן אבותיו: (ה) שנת בן אבותיו: (ו) שנת בן אבותיו: (ז) שנת בן אבותיו: (ח) שנת בן אבותיו: (ט) שנת בן אבותיו: (י) שנת בן אבותיו: (יא) שנת בן אבותיו: (יב) שנת בן אבותיו: (יג) שנת בן אבותיו: (יד) שנת בן אבותיו: (טו) שנת בן אבותיו: (טז) שנת בן אבותיו: (יז) שנת בן אבותיו: (יח) שנת בן אבותיו: (יט) שנת בן אבותיו: (כ) שנת בן אבותיו: (כא) שנת בן אבותיו: (כב) שנת בן אבותיו: (כג) שנת בן אבותיו: (כד) שנת בן אבותיו: (כה) שנת בן אבותיו: (כו) שנת בן אבותיו: (כז) שנת בן אבותיו: (כח) שנת בן אבותיו: (כט) שנת בן אבותיו: (ל) שנת בן אבותיו:

בטולה כסוכה ובמבוי. חימה דהוה ליה למימר ימעט דלאמרי' צריש מסכמ סוכה (דף ב.) מצוי דרנן מני מקנתא צריש תינן להאריך נשון ולומר נשון פסולה אי נמי לפי יצנה ומעט יומרו ודליק

הדרן עלך הכונס

מרוכה. אין הוננו אחר הוננו כו'. דכתיב ונגזנו מניח האיש ולא מניח הוננו: **גמ'** כטוען טענה נכס. נגזנו על גוננו ודעשינן לקמן בשמעתי' דחייבו רחמנא כפילא אס נשבע ומלא שקן: לא קפני. אלמלא נהגי ד' ויה' כטוען טענה נגזנו אס טבחו ומכר: מי קפני אין בין דהו דוקא ולא שיר מדי: קפני. קלת דכריס שזו מרובה על זו ושיר: שוקשו לקרקעו. דכתיב והמנהלתם אוהם וגו' (ויקרא סה): אין גופן פגון. אללא גורמין לגבות ממון: דהא

מתני' אגין שיצא מתחת הפטיש והויק חייב בגמל שהיה מעון פשתו ועבר ברשות הרבים וכנס פשתו לתוך החנות ודלקו כנרו לצנני והדליק את הבירה בעל גמל חייב יהיה חנוני נרו מבחוץ. החנוני חייב ירכי יהודה אומר בנר חנוכה פמור: **גמ'** אומר רבינא משמיה דרבא ש"מ מדרכי יהודה נר חנוכה ימצוה להניחה בתוך עשרה דאי סלקא דעתך למעלה מעשרה אמאי אמר ר' יהודה נר חנוכה פמור לימא ליה הוה ליה לאנוחה למעלה מגמל ורובו אלא ש"מ מצוה להניחה בתוך עשרה אמרי לא לעולם אימא לך אפי' למעלה מעשרה לא אמרת אבעי לך לאנוחה למעלה מגמל ורובו כיון דבמצוה קא עסיק כולי האי לא אמריתו רבון אומר רב כנראה דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום "נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה פסולה כסוכה וכמבוי:

הדרן עלך הכונס

מרוכה מרת תשלומי כפל ממות תשלומי ארבעה וחמשה ישמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים יומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד שנאמר יכי יגנוב איש שור או שה ומכחו או מכרו וגו' והאין הגונב אחר הגנוב משלם תשלומי כפל ולא הטובה ולא המוכר אחר הגנוב משלם תשלומי ארבעה וחמשה: **גמ'** ואילו מרת תשלומי כפל נוהגת בין בגנב בין בטוען טענה נגזנו ומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בגנב ובלבד לא קתני מסייע ליה לרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה איכא דאמרי לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מי קתני אין בין מרוכה קתני מ"נא ושייר: שמדת תשלומי כפל נוהגת כו': מנה"מ דת"ר יעל כל דבר פשע כלל על שור על חמור על שה ועל שלמה פרט על כל אבדה חוד וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יציאו קרקעות שאינן מטלטלין יציאו עבדים שהוקשו לקרקעות יציאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון יציאו הקדש רעהו כתיב אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אבל עופות לא ומי מצית אמרת הכי והא שלמה כתיב אמרי אנן בבעלי חיים קאמרינן אימא בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא דהא

תורה אור השלם

1. כי יגנב איש שור או שה וימכרוהו או יגנובוהו או ישלם תחת השור וארבע אבן תחת השדה שבות כח לו על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שיהיה אשר ידעו אלהים ישלם שנים לרעהו: שמות כב ח

גליון הש"ס

מתני' החנוני חייב עין לטען דף ס ע"פ תוס' ד"ה הינ אמאי:

לעני רש"י

אשכנזייל (אשכנזייליא) נדון.

עא דא מ"י מ"ו מהל' סוגל ודוק הל' זו טעמ' דמת' מ"י שער סעי' ב: ק"ח ב ג מ"י פ"ד מהל' סוקי ממון הל' יג סגב פסקי פט טעמ' דמי' מ"י סעי' יב: ק"ח ד מ"י טעמ' דמי' מ"י סעי' ס"א כ"ח: ה מ"י פ"ד מהל' סוגל טעמ' דמי' מ"י טעמ' ס"א: א ו ד מ"י פ"ד מהל' גיטות הל' ו: ב ח ט מ"י טעמ' ס"א: סגב טעמ' דמי' טעמ' ס"א: ג י מ"י פ"ד הל' ב סגב טעמ' דמי' מ"י טעמ' ס"א: ד כ ל מ"י טעמ' ס"א: ו ה"ל כ טעמ' ס"א: ט: ס:

מרוכה. מי קתני אין בין כו'. משמע הכא היכא דמי אין בין לא שייך למימר תנא ושירי והקשה ר"י מהר"ם מהא דמתן כפ"ק דמגילה (ד' ס. ט) ועס ד"ה און אין בין נדרים לנדות אללא שהנדרים חייב באחריותם ונדות אינן חייב באחריותם ואכתי הא איכא שהנדה נאה מן המעשר ונדר שהוא דבר שנמנה אף על גבא אללא מן המולין כמתן בהמורה (ממונ ד' פ"ה.) וי"ל דהתם לא נא לשנות כל ענין שגדר ונדה חלוקים זה מה אללא נא לומר שאין חיוב הנאה כזה יותר מצוה אללא אחריות אצל לענין כל מאחר זה זה שזין וכן אין בין שנת ליום הכפורים לא איירי לכל דברים שנייהם כגון איסור אפילה וכן אין בין י"ט נשת אללא אורל נפש כלנר לא איירי נחומר ששניהם כגון לאו ומיתה אללא נכנר האסור או מותר לעשות בהן ועוד וי"ל דהך משנה דמגילה שריה במסכת קנים (פ"א מ"ה) גבי עולת העוף ועולה בין נדר בין נדה אין נאה מן המעשר כיון דאין נה אפילה אדם מדרים כפיסרי כפי' עשר מעשר מ"ל ואכלת ושמתם שמה שיש נה אפילה ילאו עולת שאין עמהן אפילה ואין להאריך כאן וימ"ס:

מוקף רש"י

בין טען, אשכנזייל (שנח בא) היולת מן הנהל ששפטיס מהס עליו י"ב ב: טעמ' קורנמ נדול של פסיס (שנח א"ת) את הבורה צית נדול (ש"ר ב.ב.) בעל גמל חייב. טעמ' דהוה ל' להנרל כמילתא שמתם הנות (שנח א"ת) בנר חנוכה פמור. טעמ' שנתו פריסו טעמ' דהוה איהו ס' (ש"מ) שמה היטה כשהו הכיטס פריסו טעמ' ושי"ל כ.ב. למעלה מעשרים אמה פסולה. דלל טעמ' דהוה יעל למעלה מר אמה יעל פריסו טעמ' ושנת כסוכה וכמבוי. יתנן נה ה"ה ע"ד ר"י (ב.) ודקמט טוכה (ב.) דפילי (שנח כ.ב.) חרין עלך הכונס מושלם תשלומי ארבעה וחמשה. כגונ טעמ' דנפקא ליה מנגנ הגנ וקמו מ"ל. ע"ה כל דבר פשע. קישה דקרא ה'פסיס טעמן טעמ' נגזנו אי כגנ טעמ' (ד' ב' י"ג.)

מרוכה מרת תשלומי כפל ממות תשלומי ארבעה וחמשה ישמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים יומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד שנאמר יכי יגנוב איש שור או שה ומכחו או מכרו וגו' והאין הגונב אחר הגנוב משלם תשלומי כפל ולא הטובה ולא המוכר אחר הגנוב משלם תשלומי ארבעה וחמשה: **גמ'** ואילו מרת תשלומי כפל נוהגת בין בגנב בין בטוען טענה נגזנו ומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בגנב ובלבד לא קתני מסייע ליה לרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה איכא דאמרי לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מי קתני אין בין מרוכה קתני מ"נא ושייר: שמדת תשלומי כפל נוהגת כו': מנה"מ דת"ר יעל כל דבר פשע כלל על שור על חמור על שה ועל שלמה פרט על כל אבדה חוד וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יציאו קרקעות שאינן מטלטלין יציאו עבדים שהוקשו לקרקעות יציאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון יציאו הקדש רעהו כתיב אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אבל עופות לא ומי מצית אמרת הכי והא שלמה כתיב אמרי אנן בבעלי חיים קאמרינן אימא בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא דהא

מרוכה מרת תשלומי כפל ממות תשלומי ארבעה וחמשה ישמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים יומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד שנאמר יכי יגנוב איש שור או שה ומכחו או מכרו וגו' והאין הגונב אחר הגנוב משלם תשלומי כפל ולא הטובה ולא המוכר אחר הגנוב משלם תשלומי ארבעה וחמשה: **גמ'** ואילו מרת תשלומי כפל נוהגת בין בגנב בין בטוען טענה נגזנו ומרת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בגנב ובלבד לא קתני מסייע ליה לרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה איכא דאמרי לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן הטוען טענה נגזנו בפקדון משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מי קתני אין בין מרוכה קתני מ"נא ושייר: שמדת תשלומי כפל נוהגת כו': מנה"מ דת"ר יעל כל דבר פשע כלל על שור על חמור על שה ועל שלמה פרט על כל אבדה חוד וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יציאו קרקעות שאינן מטלטלין יציאו עבדים שהוקשו לקרקעות יציאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון יציאו הקדש רעהו כתיב אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אבל עופות לא ומי מצית אמרת הכי והא שלמה כתיב אמרי אנן בבעלי חיים קאמרינן אימא בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא דהא